

מזימת ה"הרגעה"

כוחה: דוד סרטקובר

מחנה השלום בישראל על "המחנה הלאומי"; והשגיה — להעניק מענה להתקפותיהם של חלקים מתוך "מחנה לאומי" זה — התזויה, גנדי ועוד — על פשרותו כביכול של ראה"מ עצמו. אבל מחוץ לשני אלה, קיים גם מניע נוסף — לאחור התחזקות הליכוד בבחירות לרשות המקומיות, מנכה מור שמיר לכבד שליטה קיצונית וברטה יותר, כזו ההולכת וקרבה לשלטון אוטוקרטי שלו, של שר החוץ — אתם ושל עוד אחד, אולי, לגבי טרם נפלה ההכרעה בשל מאבק פנימי המתנהל בצמרת הליכוד. לתהליך השתלטות זה השלכות חמורות. ההרגשה היא שהליכוד יוצר, אולי אף לא במרדע, אותה אריה קשה שאיפיינה את התקופה שקדמה לרצח אמיל גרינצווייג. הסימנים לכך מתרבים מיום ליום: שריפת מכתותיו של דן אלמגור, הפגיעה בדלת ביתה של מינה צמח ועוד. והשאלה — האם מטרתו של הליכוד ושל ראה"מ להקצין את האווירה ערכי התנגשות חזיתית בין שני המחנות?

שמיר בהשתלחותו הגדולה נגד שלום עכשיו, עשה נסיון להציג מחנה ציוני שלם מתוך הקונצנזוס הלאומי ולהאשימו בסידע "לאויביו הקיצוניים ביותר". והרי שמיר יודע שבשלום עכשיו תומכת האינטליגנציה הישראלית. שבין תומכיה וחבריה של תנועה זו מצויים קציני מילואים רבים, שזו תנועה שלא ביצעה עד היום אף פעולה אחת המנגודת לחוק, או הנראית כ"מחוץ לגדר". להפך, רבים מידידיה וחבריה מותחים ביקורת על מתנותיה, על "אחריותה הלאומית המוגזמת". והראיה שרק עכשיו, לאחר שקבוצות אופוזיציוניות שנתח כמו "ועד היוצרים הישראלי-פלסטיני", "די לכיבוש", או "יש גבול", קראו לפתוח בשיתות עם אש"ף, הצטרפה לקריאה גם שלום עכשיו. ואף-על-פי-כן תקף אותה כפי שתקף. כותנת בתקיפה זו היתה, עד כמה שנשמע הדבר פרדזכסלי, כפולה — האחת, כאמור, להציג את שלום עכשיו אל מחוץ לקונצנזוס, ובדרך זאת למנוע כל השפעה של

יימשך מצב מעין זה. על-מנת להגיע, לפיכך, לפשרה כלשהי בין היראלייה לבין ההצהרה האידאית, מציע הליכוד פתרון ביניים מסוג האוטונומיה, האמור להרגיע את הרוחות לזמן-מה, ואח"כ — אלהים גדול... אלהים גדול אולי, אבל גם סכנת המלחמה גדולה עד מאוד באח"כ כזה. ומדובר במלחמה שעלולה להיות נוראה מכל קודמותיה. דברים אלה מובנים בוודאי גם ל"מחנה הלאומי", אלא שהגיונם נדחק הצידה על-ידי האידאולוגיה

שמיר ופמלייתו הקרובה, יודעים היטב ששום גורם פלסטיני לא יסכים לשום פיתרון ששורת האחרונה לא תהיה — הגדרה עצמית במדינה פלסטינית עצמאית לצידה של מדינת-ישראל. פתרון כזה נוגד, כמוכך, הכלית הניגוד, את תפיסת הליכוד. עם זאת ברור לחבריו, שלא אורה"ב ולא בריה"מ ואף לא ארצות אירופה המערבית, לא ישלימו עם מצב של סטאטוס-קוו פוליטי כאזור. זאת מבלי לדבר על כוחה של האינתיפדה שלא ישכך כל עוד

עוד צעד בשיפור השירות

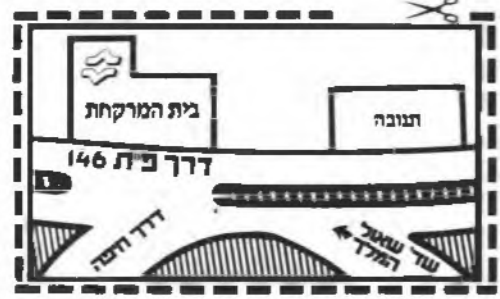
היכר בית מרקחת מרכזי של קופ"ח הכללית

עד 10 בלילה וגם במוצ"ש
פתוח
דרך בית 146 ת"א

מספר טלפון 46

המהפכה הבריאה
קופת חולים הכללית

מהיום אינך חייב לקבל את התרופה רק במרפאתך. קופת חולים הכללית פותחת לחבריה בית מרקחת חדשני, רחב ידיים, ממוחשב ובעל מלאי רב. בית המרקחת ישרת את תושבי גוש דן חברי קופ"ח הכללית וחברים מכל הארץ המעדיפים לקבל את תרופתם בהגיעם לתל-אביב. שעות העבודה של בית המרקחת החדש מ-13.00 ועד 22.00 ללא הפסק והעיקר, גם במוצאי שבת.

המלצת "עיתון 77"

נאטאלי סארוט: ילדות; מצרפתית: אילנה המרמן; עם עובד; פרוזה אחרת
חנה הרציג: העולם בסיפורת — חיקוי מציאות או ארגון אמנותי; עיון;
האוניברסיטה הפתוחה
גיברא א. ג'ברא: תלאוכת השמש; מערבית; רוג'ה תבור; ספרית פועלים;
שירה

דני סומק: בודלס; שירים; זמורה ביתן
מ. וינקלר: בצל העקרב; ספרית פועלים; שירה.
קינגסלי אמיס: האשמאים הזקנים; מאנגלית; נעמי כרמל; רומן; מעריב/
סימן קריאה/ הקיבוץ המאוחד.

רומאן גארי: כלב לבן; מצרפתית; אביטל ענבר; רומן; מועדון קוראי מעריב
דומיניק בונה: רומאן גארי; כיוגרפיה; מצרפתית; אביטל ענבר; ספרית
מעריב

יאיר גרבוז (י. פולני): תמיד פולני; הומורסקות; זמורה ביתן
מנוחה גלכוע — עורכת: דוד פרישמן; מבחר מאמרי ביקורת על יצירתו;
עיון; הקיבוץ המאוחד.

יוסף גררון-גולדשלגר: ישעיהו אברך; ביביליוגרפיה; עם עובד
יהויכין סטוצ'בסקי: במעגלי המוסיקה היהודית; מאמרים; הקיבוץ המאוחד
זאן זיונו: מישוה מבומן; מצרפתית; אביבה ברק; רומן; שוקן
אורי אורלב: חיילי עופרת; רומן; כתר

רות שנפלד: גלגולו של סיפור; על דרכי ההתהוות של סיפורי ביאליק; מכון
כץ לחקר הספרות העברית; אוניברסיטת ת"א

עידו בסוק: טבע טובע; שירים; ספרית מעריב
אבא קובנר: משהו על לוחנים; לילדים; ספרית פועלים
ריקי דסקל: רצועה של עור; שירים; אלקנה

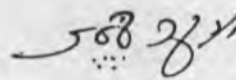
ענת נינו: על שפת הכריכה המרוצפת; שירים; עקד
יהודית מוסל אליעזרוב: תולדות; שירים; ספרית פועלים
א.א. קבק: שלמה מולכו; טרילוגיה; עם עובד.

מסיבות טכניות נדחה המדור "ממות" לגליון
הקרוב.
את המדור "ספרות יוגוסלביה" שהופיע
בגל' הקודם — 109-108, הכינה ותירגמה
מסרבית-קוראטית דינה קטן בן-ציון.

הערות המערכת

במקום כל אלה — נהגה בזבח
כספים למטרות חריגות
הגורמות, למצער, להרמת גבה.
אלא שהמחולל החמור ביותר של
האגודה, נערץ היה כהצלחתה
המסתרת של הנהלתה
בהעלמתה העצמית ממחזרות
הציבור. זאת באמצעות אי-
המעורבות המוסרית במה שקורה
לנו במדינה ובחברה, ועל-ידי
היגרות עיוורת אחרי המימסד.
חברי אגודת הסופרים ינהגו
בחוכמה, לפיכך, אם ישחררו את
החברים בהנהלת האגודה,
שחלקם יגישו בוודאי את
מועמדותם גם בבחירות
הקרובות, מתפקידי הניהול
שלהם, למען ינחוו קמעא
יהרהרו בדרך, ואולי יוכלו
לשוב בעוד 4-6 שנים אל הגה
הניהול, כשהם רעננים
ומתחכמים.

ובינתיים, רצוי שייבחרו במקומם
יוצרים בעלי שיעור-קומה
שיצוירו מראש על כוונת
מאבקם בתחום השלמת הפנסיה
של הסופר; בנושא חידוש הקן
לשיפור תנאי דיוור; למען
הפעלת המערכת המולית על
כל סדרותיה, ולקראת ניהול
מדיניות מקצועית מתואמת עם
המעבידים (המו"לים ומערכות
המוספים הספרותיים).
בקרוב חברים-סופרים מסויימים
קיימת נכונות ליטול על עצמם
מטלה לא קלה זאת, ובהם יש
לתמוך.

הרוויזיוניסטית הבסיסית המאמינה
ש"חומת הברזל", הודה-אומר —
הכח, הוא שידבר, הוא שקבע
בסופו של דבר את גודל המאבק,
ובחור שתפיסה זו מנוגדת ניגוד
קוטבי לתפיסתו של מחנה השלום.
כה מנוגדת עד שאין טעם להתווכח
איתה כלל. מנהיגי הליכוד חיים
כאמנתם. אלא שלא כך בחריהם.
לא כולם בוודאי. לכן חייב מר
שמיר לגייס דמנוגיה שרופה
לביסוס טיעוניו, מסוג הצהרתו
השחצנית בדבר שוליותה של
תנועת שלום עכשיו, שכן אם אכן
מדובר בתנועה שולית המשתפת
פעולה עם האויב, הרי שמראש אין
להתחשב בעמדותיה, תכנן אף
למנוע ממנה לחלוטין לגיטימציה
ציבורית.
כן נסגר מעגל הקסמים.

חוכנתו, לפיכך, לרכו את האש נגד
ראשי הליכוד. לחשוף את המסר
הרוויזיוניסטי שבבסיס האידאולוגיה
המוצגת שלהם. צריך להיות ברור
שאין לנו כל דרך של הדברות
אתם בנושא זה. שהדרך היחידה
היא הקרע, המאבק. שרק בגישה זו
נוכל, אולי, לקרב את ציבור
הבוחרים שלהם לתפיסת השלום.

איך ניתן לעשות זאת?
יש להעתיק את פעילותו של שלום
עכשיו מכיכר מלכי ישראל אל
עירות הפיתוח, אל השכונות,
להרחיב את המירקם האנושי
התומך בתנועה. להביא אל העצרות
נציגים פלסטינים מן השטחים
ולנטרל על-ידייכך את הפחד מן
הזר.

לא להתצלל, לא להחליק את המסר.
להיפך. לדבר גלויים ולהוכיח שאם
חפצי חיים אנו, אין לנו דרך זולת
הדרך המובילה בין שתי מדינות
— ישראל ופלסטין —
המתקיימות זו לצד זו בשלום.

רטור קופלנד

נוכח הגדר החורקת

פה עמדנו, נשענים על הגדר החורקת,
בעולם אחר, כמו הסוסים.

הימה זו שוב אדמה, שוב זבל, ו"סואר
דה-פארי". ערב של היקן ומתי.

שורות נשקחות גאו בי, עלי
שדות רכים, המתקררות עם ליל.

אָל את לחשת פֶּאן, פֶּאן זֶה
טוב, היקן שאמנה עקשו, במקום

שמנחות ידך. וכה שוכנו שם
לחוצים לאדמה, זה לזו, בעוד הגדר

חורקת פלחץ הסוסים.

תרגום: שלמה גאור, אסי דגני וזאב רבינא

יש לנער אותם

אגודת הסופרים העבריים
מתקרבת לוועידתה הדורשנית,
פסה תשמ"ט.

לקראת הוועידה בה יתקבלו
החלטות לשנתיים הבאות
ריבחרו מוסרות האגודה, חשוכ
שסופרי ישראל ידעו שבמשך
ארבע השנים האחרונות צללה
האגודה לשפל שלא ידעה
כדוגמתו במשך למעלה מ-60
שנות קיומה.

מחול רדף סקנדל, זה בכל
התחומים: ביחסים הבינאישיים
שכין חברי הנהלת האגודה;
באי-הפעילות המקצועית
(שלשמה קיימת האגודה), כאשר
במקום הקצאת כספים למטרות
המצופות ממנה — הטבת תנאי
המקצועיים של הסופר, הפקת
סדרות ספרים, מעורבות מוסרית
בחינוך החברתיים הפוליטיים;

חצי פינה רוני סומק

רטור קופלנד הוא שמו הספרותי של
פסיכיאטר הולנדי. חוקר באוניברסיטת
כרונינגן. קופלנד (יליד 1934) הוא מן
הבולטים במשוררי הולנד כיום.
"נוכח הגדר החורקת" יכול, באסוציאציה
רחוקה, לעמוד כתפאורה שירית לתמונת
הסיום ב"מאחורי הגדר" (מאת ח.ג.
ביאליק). נוח המתארח בבית הוריו רואה
מעבר לגדר את מארינקה, והם הרי שכבו
פעם... שם/ לחוצים לאדמה, זה לזו, בעוד
הגדר/ חורקת בלחץ הסוסים."